

Почетак: Рођен 1. јануара 1966. године у Призрену, "стицајем околности" (*"Глас јавности"*).

Отац Десимир био је полицајац, мајка Јелена (Ђорђевић) домаћица: "Мој отац је шездесетих година добијао службе по разним местима, углавном на Косову. Мене су добили као поклон за Нову 1966... То кад ти је рођендан 1. јануара, то има и предности и мана. Лепо је, јер сви знају када је, али са друге стране увек некако остајеш у сенци новогодишњег славља..."

(*"Прес"*).

Има сестру: "Моја сестра Евица завршила је педагогију у Приштини, а глуму у Нишу" (*"Прес"*).

Ожењен је Сањом (Ђаковић), имају сина Луку и ћерку Андреу: "Лука се родио 1999. године, а Андреа у децембру 2005. године. Да сам добио ћеркицу тешку 2,3 килограма сазнао сам на седници Одбора за безбедност, тако да су ми прво честитали власт, и опозиција, новинари, и БИА..."

(*"Прес"*)

Детинство: Из Призрена, кад је Ивица имао шест месеци, породица Дачић сели се у Житорађу код Прокупља: "Иначе, ми нисмо ни из Житорађе, ни са Косова, родом смо из села Претежане у општини Блаце. Тако да где год да одем, ја сам дођош..."

(*"Прес"*)

. "Другарица од најмлађих дана"

(*"Глас јавности"*)

му је Светлана Цеца Ражнатовић (рођ. Величковић), а дилему је ли он из Цецине Житорађе или је она из његовог места разрешио је овако: "Већина људи ове државе зна да сам ја из истог места одакле је и Цеца Величковић"

(о свом присуству на Цециној и Аркановој "свадби деценије", *"Наша борба"*, 1995).

Предшколско (енциклопедијско) образовање: Није пропустио да се похвали да је научио да чита само са три године: "До пете године сам знао баш лепо да читам и да пишем, знао сам све главне градове, реке, планине. Цео земљопис сам имао у мозгу... У то време су се скупљале сличице фудбалера. Мени је највећа драж била да погледам слику фудбалера, а онда број позади. И после склоне сличице и питају ме: Који је фудбалер на сличици број 32 и ја кажем... Све испогађам! И онда ми купе чоколаду. У 'Вечерњим новостима' је тада изашао текст о мени под насловом: 'Енциклопедија у кратким панталонама'."

(*"Прес"*).

Пише: Александар Лазић
понедељак, 11 јул 2011 18:01

Одрастање: "Када сам пошао у школу, мени је било јако досадно. Знао сам све и чудило се осталима..." (Прес") А је ли прва љубав и код њега дошла незвана: "Била је то девојчица из разреда, коју памтим као прву, неостварену љубав. После сам чуо и да је она била заљубљена у мене. Ето, није нам се дало..." ("Прес").

И још: "Није се имало пара, али никада нисмо кукали. Мој отац је брао печурке и шипурке да бисмо дошли до пара..." ("Прес").

А шта је волео да гледа као мали: "Као мали сам почео да гледам дневнике, па бих онда родитељима и комшилуку све препричавао глумећи спикера..." ("Прес")

Образовање: Основну школу завршио је у Житорађи. Школовање наставља у Нишу, у гимназији "Стеван Сремац": "Добро је што сам ишао у Ниш, јер сам се тако припремио за Београд за студије. Није лако из малог места доћи право у велеград..." ("Прес").

На београдском Факултету политичких наука дипломирао 1989. (одсек новинарство) с просечном оценом 10: "Жао ми је што нисам наставио научну каријеру, јер сам био један од четворице студената у историји Факултета политичких наука који је студије завршио са десетком" ("Време").

Биографије спомињу да је уписао последипломске студије, али нема потврде да их је и завршио.

Страни језици: У једној старијој незваничној биографији ("Време", 2008) стајало је да

"говори руски и служи се енглеским језиком". Данас на сајту СПС-а пише да је њихов председник престао да се служи енглеским и да је кренуо да га говори.

Новинарска каријера: За сценарио емисије за 20 година студентског бунта 1968. добио (студентску) новинарску награду "Боривоје Мирковић", али емисија никад није снимљена: "Одбили су ме тадашњи уредници РТС-а, који су сада, махом, у независним синдикатима" (*"Глас јавности"*). Уређивао "амбициозни часопис СПС-а звани *Епоха*" (*"Данас"*), за који су зловници тврдили да се није прославио тиражом. О дилеми новинарство или политика рекао је: "Велика је била дилема да ли ћу се бавити новинарством или политиком. Онда сам ушао у СК, па предлагао трансформацију у социјалисте. Даље знате шта је све било..." (*"Прес"*)

.

Политичка каријера (1): Са факултета је делегиран у Универзитетски комитет Савеза комуниста, где – сви незванични биографи истичу податак – упознаје Мирјану Марковић. Први председник младих социјалиста Београда постаје 1990, а 1992. постаје члан Извршног одбора СПС-а. Исте године постаје и наредних осам одржава се у седлу портпарола СПС-а. Од 2000. до 2003. је председник Градског одбора СПС-а Београда (два пута биран у фебруару 2000. и децембру 2002), и потпредседник (целог) СПС-а.

Политичка каријера (2): На Шестом конгресу СПС, одржаном 18. јануара 2003. године изабран је за председника Главног одбора СПС-а. Окушао се као кандидат на председничким изборима 2004. и себе означио као "јединог председничког кандидата левице" (*"Време"*), као и да је "Србији потребан председник који зна где су Грачаница и Пећка патријаршија, за кога је Косово и Метохија заувек у Србији" (*"Време"*); на његову жалост, избор грађана Србије тада није био председник "који има младалачку енергију и државничко искуство" (*"Време"*) и добија само 4,04 процента гласова у првом кругу. Није била никаква тајна да он није био ни избор ни миљеник Слободана Милошевића док овај потоњи борави у Хагу, а још мање је био "у милости" онога што се зове Фамилија Милошевић-Марковић. Ипак, после смрти Слободана Милошевића, "након компликованих фракцијских борби, побеђује на првим правим изборима у СПС-у" (*"Данас"*) и постаје председник партије у децембру 2006.

Ивица Дачић – талентовани политичар који се претворио у полицајца

Пише: Александар Лазић
понедељак, 11 јул 2011 18:01

